

**Vraag nr. 185**  
**van 19 januari 1998**  
**van de heer HERMAN DE LOOR**

*Mestopslagexploitatie CV FLIP Zottegem – Bouwvergunning*

In de motivatie voor het verlenen van een bouwvergunning in beroep (zie ministerieel besluit van 17 november 1997) aan de CV FLIP in Lovendegem tot exploitatie van een mestopslag van niet minder dan 8.645 m<sup>3</sup> in de stad Zottegem, verwijst de minister in de preambulen ter weerlegging van de argumenten aangehaald door bepaalde instanties, naar het algemeen standpunt van de Aministratie Land (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), waarin wordt gewezen op "de noodzaak van de verspreiding van het mest uit de mestoverschotgebieden naar de landbouwstreken met bijkomende mestopnamecapaciteit".

Verder poneert de minister : "Samenvattend kan gesteld worden dat ... de afzet al bij al theoretisch gegarandeerd is gelet op het aspect "witte" gemeente".

Deze motivatie in het kader van een bouwvergunning lijkt mij verregaand.

1. Houdt de verwijzing naar het algemeen standpunt van de Aministratie Land in dat mestuitspreiding als prioritaire beoordelingsbasis voor bouw dossiers van mestopslag wordt aanvaard ?

Is dit in overeenstemming met de opties van het MAP (Mestactieplan) en de bepalingen van het Milieubeleidsplan, waarin voorkomingsbeleid en sanering aan de bron (in casu mestverwerking) als dwingende beleidslijnen worden voorgesteld ?

Mag ik uit het besluit afleiden dat de minister deze eenzijdige beleidslijn inzake mestspreading ook tot de zijne heeft gemaakt inzake het bouwvergunningenbeleid ?

2. Hoe kwam deze beleidslijn tot stand ?

Werden de andere componenten van de milieu-administratie hierbij betrokken, in het bijzonder de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), die als oppervlaktewaterkwaliteitsbeheerder dient te waken over de bescherming van de oppervlaktewateren ?

Zo ja, wat zijn de voorwaarden die terzake werden gesteld ?

3. In zijn motivatie verwijst de minister wel naar bepalingen van het mestbeleid, maar wordt geen enkele overweging toegevoegd inzake de bescherming van het leefmilieu, in het bijzonder de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Vanwaar deze eenzijdige benadering ? Uit een onderzoek van de oppervlaktewateren in de stad Zottegem blijkt nochtans dat de normen inzake nutriënten in zeer grote mate worden overschreden, ondanks de verregaande sanering van de afvalwaters.

Waarom wordt niet evengoed de eutrofiëring van de oppervlaktewateren bij dergelijke dossiers in aanmerking genomen ?

Waarom wordt voor dergelijke dossiers met bovenlokale impact geen advies van de VMM gevraagd, die nochtans evengoed betrokken overheidsadministratie is als de afdeling Land van Aministratie ?

Hoe is dergelijke eenzijdige beoordeling inzake bouwvergunningen voor mestspreadingbeleid te rijmen met het gewestelijk beleid inzake sanering van de oppervlaktewateren ?

Betekent dit dat de huidige toestand van deze wateren voor de minister ondergeschikt is aan de economische belangen van de industriële vetmesterij ?

4. Waarom wordt in dergelijke dossiers op geen enkele moment onderzocht of kwantitatief gemotiveerd welke hoeveelheden mest kunnen worden geïmporteerd en welke gegarandeerde afzet voorhanden is, rekening houdende met andere bemestingsbronnen ?

Is de verwijzing naar witte of lichtgrijze gebieden een voldoende motivatie ?

Wat zal de minister doen indien meerdere bedrijven een gelijkaardige opslag vragen ?

5. Waarom werd het in eerste aanleg ongunstige advies van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen in beroep gewijzigd in gunstig ?

N.B.: Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

### Antwoord

Bij ministerieel besluit van 17 november 1997 werd door de CV FLIP ingesteld hoger beroep ingewilligd in toepassing van artikel 52, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996. Aldus werd aan de CV FLIP de bouwvergunning verleend voor het plaatsen van een foliebassin voor mestopslag op een grond aan de Pandelaarstraat 8 in Zottegem, kadastraal bekend onder sectie B, nrs. 1200 g en 1193 e.

Door de aanvrager werd hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van 15 mei 1997 van de bestendige deputatie, die het beroep niet had ingewilligd, onder meer omdat :

- het betrokken gebied thans geen enkele ophoging en over een breedte van 500 m eenzelfde helling vertoont, terwijl het ontwerp voorziet in het realiseren van een berm van 1,30 m rondom de mestput ;
- de aan- en afvoer van mest van minstens 21 bedrijven een zeer intens en zwaar vervoer zal veroorzaken ;
- ook verharding op het terrein zou moeten worden aangebracht ;
- door de daartoe bevoegde afdeling Land een ongunstig advies werd uitgebracht.

Zoals gebruikelijk in beroepsdossiers wordt, als de aanvrager de eerdere beslissing of ermee betrekking hebbende adviezen betwist, nieuw advies gevraagd aan de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer. Op 11 augustus 1997 werd door deze afdeling een uitgebreid advies verleend, waarin vooreerst werd ingegaan op de algemene problematiek van de mestopslag, en vervolgens werd dit standpunt getoetst aan de concrete bouwaanvraag. Die toetsing leidde tot de conclusie dat het in eerste aanleg uitgebrachte ongunstig advies niet diende te worden aangehouden, zodat, geconfronteerd zijnde met de elementen aangebracht tijdens de hogere beroepsprocedure, vanuit landbouwkundig standpunt en uit het oogpunt van een goede landinrichting een (voorwaardelijk) gunstig advies kon worden gegeven.

Door de aanvrager werd het ontwerp enigszins gewijzigd (minder grondverzet, teneinde tegemoet te komen aan de door de afdeling Land opgelegde voorwaarde).

Uit het onderzoek van de betrokken aanvraag bleek verder dat :

- het betrokken opslagbassin wordt aangebracht op 6 m achter de bedrijfsgebouwen van het vooraan aan de straat gelegen, gesloten varkensbedrijf, op 33,10 m van de rechterperceelsgrens gezien vanaf de Pandelaarstraat en op 10 m van de linkerperceelsgrens ;
- het geheel wordt omgeven door een groenscherm ;
- door de specifieke plaatsing een zekere incorporatie met het aldaar bestaand bedrijf wordt bereikt, zodat geen gewag kan worden gemaakt van de aantasting van een open landschap ;
- de weerslag op het landschap aldus minimaal wordt gehouden ;
- door de plaatsing dicht bij het bestaand bedrijf het aanbrengen van de nodige verharding miniem blijft, en zelfs grotendeels beperkt blijft tot het voorliggend perceel waarop reeds het bedrijf is gevestigd ;
- het perceel waarop de aanvraag gebeurt aldus op dit vlak (wat de verharding betreft) praktisch onaangeroerd blijft ;
- het achtergelegen perceel deel uitmaakt van een hellend terrein, wat het mogelijk maakt het bassin zoveel als mogelijk in deze helling in te werken.

Bij de evaluatie van een aanvraag in een dergelijk landschappelijk waardevol agrarisch gebied dienen steeds (minstens) twee aspecten te worden onderzocht, enerzijds of de aanvraag in overeenstemming is met de in het gewestplan vastgelegde bestemming en de ermee gepaard gaande bestemmingsvoorschriften, en anderzijds of de aanvraag niet een goede plaatselijke aanleg in het gedrang brengt.

Uit het landbouwkundig advies van 11 augustus 1997 bleek duidelijk dat de aanvraag geenszins strijdig is met artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat de bestemming van het agrarisch gebied nader vastlegt. Uit de bovenvernoemde gegevens en overwegingen blijkt dat de

schoonheidswaarde van het betrokken landschap niet in het gedrang komt, evenmin als de goede aanleg van de plaats.

Bijgevolg kon dan ook worden besloten dat vanuit stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaren rezen tegen de betrokken aanvraag, zodat de vergunning kon worden verleend.

1 t.e.m. 4. De wetgever heeft klaarblijkelijk een duidelijk onderscheid gewenst ten aanzien van de problematiek van de ruimtelijke ordening die los van de milieuproblematiek wordt behandeld. Voor beide bestaat immers een aparte wet en regelgeving. De koppeling van de twee gebeurt enkel op het ogenblik van de uitvoerbaarheid (onderlinge schorsing totdat de andere vergunning is verkregen). Alle elementen die verband houden met de milieuaspecten komen in de huidige regeling van de wetgevingen niet ter overweging bij de behandeling van een bouwaanvraag.

In die optiek wordt de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer enkel geraadpleegd vanuit het verwerven van inzichten ten aanzien van de eigen bevoegdheid en niet teneinde een toets naar het milieubeleid uit te voeren.

5. Het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar in eerste aanleg was gebaseerd op een eerder (ongunstig) advies van de afdeling Land. Zoals hierboven gesteld heeft die afdeling, na kennisname van de elementen van het hoger beroep, een uitgebreid gemotiveerd gunstig advies gegeven. Mede gelet op dat gewijzigd standpunt ten opzichte van de aanvraag, heb ik dan ook bij ministerieel besluit van 17 november 1997 besloten de vergunning te verlenen.